

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 11XECdo/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 8308206674
Dátum vydania rozhodnutia: 10.08.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8308206674.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO : 35 807 598, zastúpenej zamestnankyňou Mgr. Míriamou Mošonovou, proti povinnému A. R., bytom v N., I. XXXX/XX (posledný známy pobyt Útulok pre bezdomovcov v N., I. č. X), o vymoženie 398, 32 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12 Er 625/2008, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2014, sp. zn. 22 CoE 51/2014, takto

rozhodol:

- I. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie o d m i e t a.
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné uznesením z 10. februára 2012, č. k. 12 Er 625/2008 - 44, exekúciu vedenú proti povinnému A. R. na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu z 1. februára 2008, č. SR 00463/08, vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Zároveň vyslovil, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je nekalou podmienkou, preto nie je pre spotrebiteľa záväzná, pričom je v rozpore so smernicou rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie oprávnenej uznesením z 23. septembra 2014, sp. zn. 22 CoE 51/2014, napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 O. s. p., zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dňa 3. decembra 2014 dovolanie, v ktorom žiadala rozhodnutia oboch súdov v celom rozsahu zrušiť a pre prípad úspešnosti jej priznať náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci [§ 237 písm. a) O. s. p.], ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť

účastníkom konania [§ 237 písm. b) O. s. p.], v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo [§ 237 písm. d) O. s. p.], nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný [§ 237 písm. e) O. s. p.], účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f) O. s. p.], konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 241 ods. 2 písm. b) O. s. p.] a rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci [§ 241 ods. 2 písm. c) O. s. p.]. Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. a požiadal Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach v zmysle čl. 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, a tiež aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia podľa § 243 O. s. p.

4. Povinný ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 C. s. p. (predtým § 243 O. s. p.) a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená zamestnancom s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa [§ 429 ods. 2 písm. b) C. s. p.], bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania.

8. Podľa názoru dovolacieho súdu ani jedna z položených prejudiciálnych otázok nevyžaduje výklad Súdnym dvorom Európskej únie. Predmetné otázky nie sú v predmetnej veci relevantné, pretože pokiaľ ide o otázku č. 1, nešlo v tejto veci o prípad individuálne dojedanej rozhodcovskej doložky a prípadná odpoveď na túto otázku ani nevyvoláva žiadne pochybnosti, a otázky č. 2 a 3 sa netýkali výkladu práva Európskej únie, ale posúdenia súladu konkrétnej rozhodcovskej doložky, resp. rozhodnutia vnútroštátneho súdu s komunitárnym právom. Dovolací súd preto návrh dovolateľky na prerušenie konania za účelom predloženia prejudiciálnych otázok v zmysle § 162 ods. 1 písm. c) C. s. p. [predtým § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p.] zamietol.

9. Ďalej dovolací súd skúmal, či dovolanie oprávnenej smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Vzhľadom k tomu, že dovolanie oprávnenej bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O. s. p. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné [§ 447 písm. c) C. s. p.].

10. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch

predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou, ide o konania vedené na Najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 70/2013, 2 ECdo 114/2013, 3 ECdo 91/2013, 4 ECdo 172/2013, 5 ECdo 99/2013, 5 CoE 8/2013, 6 ECdo 317/2013, 6 CoE 144/2013, 6 ECdo 248/2013, 6 ECdo 258/2013, 6 ECdo 308/2013, 6 ECdo 314/2013, 6 ECdo 323/2013, 6 ECdo 49/2014, 6 ECdo 73/2014, 7 ECdo 94/2013, 7 CoE 5/2013, 8 ECdo 21/2013, 8 CoE 3/2013 a iné. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

11. Vzhľadom na to, že dovolanie oprávnenej podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, Najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c) C. s. p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.